

Kompetencje Komisji Nadzoru Finansowego w kontekście upadłości banku

Niniejszy tekst dotyczy kompetencji KNF w stosunku do banku w upadłości. W związku z istotnym przebudowaniem założeń upadłości banku w prawie europejskim i w prawie polskim pozycja KNF została zmarginalizowana.

RAFAŁ ADAMUS

Uwagi wstępne

Do ustawowych zadań Komisji Nadzoru Finansowego należy w szczególności sprawowanie nadzoru nad rynkiem finansowym i podejmowanie działań służących prawidłowemu funkcjonowaniu rynku finansowego (art. 4 ust. 1 pkt 1, 2 u.n.r.f.¹). Ta ogólna kompetencja precyzowana jest w przepisach szczególnych, z których wynika, że KNF ma m.in. prawo do złożenia wniosku o ogłoszenie upadłości banku² bez względu na jego formę organizacyjno-prawną³ (a także spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej). KNF ma również prawo do czynnego uczestniczenia w postępowaniu upadłościowym banku. Według założeń ogólnych postępowanie upadłościowe traktowane jest przez ustawodawcę jako właściwy instrument ochrony praw wierzycieli wobec niewypłacalnego dłużnika-przedsiębiorcy. Niemniej w aktualnym stanie prawnym postępowanie upadłościowe jest tylko jedną ze ścieżek postępowania wobec niewypłacalnego banku i bynajmniej nie tą najważniejszą.

¹ Ustawa z 21.07.2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (t.j. Dz.U. z 2020 r., poz. 180, ze zm.), dalej: „u.n.r.f.”.

² Zgodnie z art. 2 p.b. jest osobą prawną utworzoną zgodnie z przepisami ustaw, działającą na podstawie zezwoleń uprawniających do wykonywania czynności bankowych obciążających ryzykiem środki powierzone pod jakimkolwiek tytułem zwrotnym. Bank jest instytucją zaufania publicznego, objętą szczególnym nadzorem – A. Janiak, *Bank jako instytucja zaufania publicznego*, Głosa 2003, nr 2, s. 17-20.

³ W myśl art. 12 p.b. banki mogą być tworzone jako banki państwowe, banki spółdzielcze lub banki w formie spółek akcyjnych.